

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	Letna naročnina, Italija	Lir 32.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna inozemstvo	Lir 50.000
PODUREDNIŠTVO	Letna inozemstvo, USA dol.	35
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 41646	Poštno čekovni račun:	štev. 11234499

Leto XXXIX. - Štev. 4 (1933)

Gorica - četrtek, 22. januarja 1987 - Trst

Posamezna številka Lir 700

Molitvena osmina za edinstvo kristijanov

Veliko molimo za edinstvo kristijanov. Naša prošnja je, da bi bili vsi krščeni združeni v pravi veri in medsebojni ljubezni. Kristus je namreč ustanovil eno Cerkev in je pri zadnji večerji prošil za njeno edinstvo, »da bodo vsi eno - da bo svet verovalec«.

Ta edinstvo, ki je skupno z ljubeznijo razpoznavni znak Kristusovih učencev in njegove Cerkve, je bila zaradi človeške slabosti deloma narušena, posebno v 5., 11. in 16. stoletju. Vzpostavljane in utrjevanje prave edinstva je velika naloga vseh kristijanov.

V ČEM JE PRAVA EDINOST

Prava edinstvo je tista, ki jo hoče Kristus. Gre predvsem za notranjo edinstvo povezanosti z Bogom in soljudmi. Vendar bi se naj ta edinstvo tudi vidno razodevala »v izpovedovanju ene vere, v skupnem obhajanju svetega bogoslužja, pa tudi v bratski složnosti božje družine. To je skrivnost edinstva Cerkve v Kristusu in po Kristusu, po delovanju Svetega Duha, ki povzroča različnost darov. Najgloblji vzor in počelo te skrivnosti je v Trojici oseb enota enega Boga Očeta in Sina v Svetem Duhu«. Edinstvo Cerkve mora zato biti usklajeno s svobodo, zaživet mora kot edinstvo v mnogoličnosti.

Prizadevanju za popolnejšo edinstvo med kristjani pravimo ekumenizem. Ta beseda je v današnjem pomenu zažvela v začetku 20. stoletja, ko se je med anglikanci in protestanti porodilo gibanje za medsebojno zblizanje in sodelovanje. Polagoma so se temu ekumenskemu gibanju pridružili pravoslavni, po 2. vatikanskem koncilu, ki se je zaključil leta 1965, pa se je razraslo tudi v katoliški Cerkvi.

Koncil je navedel kot potrebne ekumenske dejavnosti in pobude prizadevanje za odpravo krivičnih besed, sodb in dejanj, medsebojni dialog teoloških strokovnjakov, sodelovanje pri vsakovrstnih nalogah za skupni blagor, skupno molitev ter skrb za prenovo.

KAKO JE Z EKUMENIZMOM PRI SLOVENCIH

Slovenci naj bi kot narod, ki živi na meji med Vzhodom in Zahodom, prispevali svoj poseben delež pri ustvarjanju edinstva med kristjani in človeštvom. Ta misel se je polagoma prebujala in utrjevala med številnimi vernimi Slovenci.

Prvi je klic po delu za krščansko edinstvo v novejšem času jasno začutil svetniški škof A. M. Slomšek. Leta 1851 je ustanovil Bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki naj bi predvsem z molitvijo pripravljala versko edinstvo krščanskih slovanskih narodov. Bratovščina se je naglo razširila po Sloveniji in tudi izven nje ter obrodila bogate sadove.

Na mestu Bratovščine je danes Apostolstvo sv. Cirila in Metoda, ki deluje tudi na Primorskem in ima v Trstu svoj sedež v kapeli sv. Leopolda Mandiča pri Domju. Leta 1965 so na koncilsko pobudo slovenski škofje ustanovili Slovenski ekumenski svet, ki odtlej usmerja in usklaja ekumensko dejavnost med nami.

Po slovenskih župnijah je bila zgodaj uvedena januarska molitvena osmina, ki je zlasti po 2. vatikanskem koncilu skrbno pripravljena. Ta osmina se je letos začela v nedeljo 18. januarja in se bo končala v nedeljo 25. januarja, na spominski dan spreobrnitve sv. Pavla.

SMISEL MOLTVE NE OSMINE

Edinstvo kristijanov je velik božji dar. Zato je treba zanjo pogosto z zaupanjem moliti, posamič in skupno. Molitvena osmina za edinstvo kristijanov se je med kristjani razširila v 20. stoletju na pobudo ameriškega episkopalnega pastora Pavla Wattsona. Pri njenem razmahu v katoliški Cerkvi so odigrali veliko vlogo papeži, ki so to molitveno zamisel zelo priporočali, posebno še Pij X. Ta je že leta 1909 pobožnost potrdil in spodbudil katoliške vernike, naj se je oklenejo.

Enoten program za Teden krščanske edi-

nosti pripravlja od leta 1967 posebna mešana skupina Ekumenskega sveta Cerkva in katoliške Cerkve. Kot temo za razmišljanje v letošnjem tednu predlaga omenjena komisija besede sv. Pavla v drugem pismu Korinčanom: »Če je kdo v Kristusu, je nova stvar. Staro je minilo. Nastalo je novo« (2 Kor).

A kdaj bo zaželeno edinstvo uresničeno? Tega nihče ne ve. Mi je vsekakor ne bomo dočakali. Kakšna bo ta edinstvo in kakšna bo pot do nje? Prav gotovo ne taka, kakor si jo mi danes morda želimo in zamisljamo. Tudi pot je pridržana božji Previdnosti. Mi pa: molimo in zadoščujmo!

L. S.

Kakor dve državi...

(Od našega domovinskega dopisnika)

SLOVENIJA NAJ REŠUJE REPUBLIKE V BANKROTU

Dve jugoslovanski republiki in ena avtonomna pokrajina so v bankrotu. To ni, da bi kdo ne mislil, kakšna tendenciozna ali prenapeta »domislica«. Črna gora, Makedonija in Kosovo so tako zadolžene (v svetu in pri ostalih »federalnih enotah«), da bi po normalnih ekonomskih zakonitostih morale v stečaj...

...da bi jih Jugoslavija (kaj je zdaj ta Jugoslavija?), morala nekako prodati »na dražbi«.

...samo, kdo naj jih kupi!

Da bi prodajali republike? Seveda to ne gre; odgovor na to ekonomsko uganjo je v Jugoslaviji preprosto najti: dolgove omenjenih treh »federalnih enot« bodo plačale tiste »federalne enote«, ki še (!) niso bankrotirale. Hrvaška pravi, da za to nima denarja, Bosna in Hercegovina je tako ali tako »manj razvita« republika, Srbija se prav tako bori za status »manj razvite«, Vojvodina pravi, da bo svoj proračun komaj skrpala...

In ostane Slovenija! Že res! Končno pa v Sloveniji ljudstvo (in zaradi ljudstva tudi oblastniki), zahteva pri »operaciji reševanja treh federalnih enot« čiste račune; nekako v slogu: »povejte, kaj naj vam plačamo in potem prinesite dokazila, da je šel naš denar res za to, za kar ste zahtevali, da vam solidarnostno in nepovratno izročimo.«

Pa glej spaka! Pri tej slovenski ekonomiki se je zapletlo. Makedonija je, na primer, te slovenske zahteve označila za vmešavanje v ustavne »pravice« Makedonije. Na kratko: Makedonija da že sama ve, kako porabiti slovenski denar. Slovenija je bila spet enkrat označena kot izkoriševalska republika, ki se je razvila na račun gospodarskega zatiranja (!) južnih republik...

Potem je slovenska skupščina sprejela »stališče«, da Slovenija nikakor ni zainteresirana za »bankrote treh federalnih enot«; da pa bo pomagala gospodarstvu in bankam v teh »enotah« samo tedaj, ko bodo »enote« pripravile natančen program gospodarske »ustalitve«...

Zdaj se je oglasilo Kosovo in podobno kot prej Makedonija, in z zelo podobnim besednjakom, očitalo Sloveniji vmešavanje v njihove »posle«...

SPORNI UGOVOR VESTI

Drugi primer ni ekonomski; je primer Ivana Čekala! Kdo je tale Čekalec, tako ali tako že vsa Evropa ve. Že tretjič je obsojen, ker zaradi ugovora vesti (je pripadnik Jehovinih prič), ne sme nositi orožja. Ob njegovem primeru so se razpisali po vsem svetu. Po vsem svetu (razen v totalitarnih režimih), tudi poznajo drugačno ali civilno služenje vojske za tiste, za katere po strogih kriterijih ugotovijo, da jim vest brani usposabljanje se za boj z orožjem.

Bi bilo kaj bolj naravnega od tega, da se je slovenska mladina zavzela za to, da bi zavoljo ugovora vesti, tudi v Jugoslaviji

omogočili »drugačno«, civilno služenje vojske; pa četudi v vojašnici; četudi kot kuhinjske osebe. Predvsem pa so se slovenski mladinci zavzeli, da bi Ivanu Čekalu že enkrat prenehali soditi, saj takega primera sodne anarhije ne poznajo niti v Vzhodni Evropi.

Vse mladinske organizacije v drugih republikah te slovenske človečanske mladinske pobude niso podprle; še huje, ožigosale so Slovence, da rušijo »obrambno sposobnost naše (jugoslovanske) armade«.

TITOVA ŠTAFETA

V zvezi s tem takoj majhna zanimivost, ki se je v decembru lani primerila v Ljubljani na Plečnikovem trgu. Pravzaprav se je primeril »škandal«. Predstavniki Univerzitetne konference Zveze socialistične mladine Slovenije (UK ZSMS), torej uradne »enote« ZSMS so na trgu, ki nosi ime po največjem slovenskem arhitektu, pokazali, kako si zamišljajo štafeto. Na trg so privlekli veliko drevesno deblo, ki je predstavljalo »štafeto«, okoli in okoli pa so postavili prižgane sveče: »štafeto« so sredi Ljubljane položili na pare...

Bilo je smeha in prikritiga in odkritega odobravanja. In glej: po nekaj urah je prizor že snemala beograjska (!) televizija. Ljubljanska policija (že vseh »grozot« navajena), ni niti s prstom, kaj šele s pendrekom, mignila.

Za to sicer nismo vedeli, bilo pa je očitno, da je že isti dan prišel v Slovenijo hud ukor iz Beograda. To smo vedeli potem, ker je moral sam podpredsednik slovenske Socialistične zveze še isti večer v poročilih kritizirati tak način »postavljanja štafete na pare«, rekoč, da so mladinci tokrat le šli predaleč in da je vendarle večina (!) slovenske mladine za (!) štafeto.

MEDSEBOJNE OBTORBE

Četrti primer: obtorbe med slovensko in zvezno mladinsko organizacijo. Gre za že prej omenjeno »civilno vojsko«. Republiška mladinska organizacija iz Slovenije je ta predlog poslala v Beograd, tam pa so »strokovno ocenili«, da mladina ni pristojna za reševanje tega vprašanja in da naj o tem svoje pove vojska.

Potem so se v Sloveniji šele razburili: »Kako naj ne bo mladina pristojna za reševanje vprašanj, ki zadevajo njo; ki so njena življenjska vprašanja!?« In so očitali zvezni mladini, da je dogmatsko spolitizirana in neživljenjska...

Zdaj se je ponovno vsul plaz obtorb iz Beograda, namenjen v Ljubljano, prav živ plav obtorb, je treba reči! Da slovenska mladina že ne bo kritizirala zveznih »teles«...

Dve državi se nikjer na svetu tako medsebojno ne obtorbujeta, kot se v zadnjem slabem letu dni obtorbujeta in »zmerjata« Ljubljana in Beograd. Smo Slovenci res samo še formalno v Jugoslaviji? Ali pa je to vprašanje vendarle še preuranjeno?

Posredoval V. Slemensky

Novoletni sprejem v Ljubljani

ko Primožič za SKGZ, Boris Štrekelj za PSI in Jelka Gerbec ter Edvin Svab za PCI.

Medtem ko je bilo prvo srečanje posvečeno predvsem odnosom med Slovenijo in Furlanijo-Julijsko krajino ter položaju manjšine v Italiji, je bilo novoletno srečanje priložnost za široko razpravo o položaju vseh delov slovenskega naroda, ki živijo kot manjšine v mejah sosednjih držav.

Predsednik Popit je uvodoma ugotovil, da preteklo leto ni bilo naklonjeno prizadevanjem manjšin. Ko je voščil uspešnejše leto 1987, je poudaril dolžno upoštevanje političnega pluralizma in samostojnosti slovenskih sestavin v zamejstvu. Sledil je »obračun leta«, ki ga je podal predsednik vlade Sinigoi, ki je govoril predvsem o naporih Slovenije za premagovanje gospodarskih težav.

V razpravo so iz naših krajev posegli Boris Race, Jelka Gerbec, Ivo Jevnikar in Marija Ferletič.

Deželni tajnik SSK Jevnikar je poudaril, da leto 1986 res ni bilo najboljšje za Slovence v Italiji, vendar je narodnostna skupnost s svojo žilavostjo in dejavnostjo dosegla tudi pomembne uspehe. Ti so se pokazali npr. v Beneških kulturnih dnevih v Ljubljani, z odprtjem zasebne dvojezične osnovne šole v Benečiji, z dosegom finansiranja za šolske gradnje v Gorici, s kulturnim, gospodarskim, a tudi političnim uveljavljanjem, saj naši izvoljeni predstavniki kljub težavam in izvoljenih upravah, opravljajo pomembno delo, ki rojeva tudi uspehe.

Slovenci v Italiji se veselijo naporov za vse večjo demokratizacijo v Sloveniji, za spoštovanje vseh občanov, za ozdravitev gospodarske krize. Pomembno je, da se zamisel o povezanosti vsega naroda v enotnem kulturnem prostoru vse bolj utrjuje.

Ob tem je treba na žalost ugotoviti, da globalni zaščitni zakon še vedno stoji, da prihaja celo do novih hudih izrazov nestrpnosti do Slovencev, da je ozračje zaostrilo incident na morju, kot tudi pisanje »Vjesnika«, da se položaj Slovenskega stalnega gledališča v Trstu še slabša.

Tudi do mrtvih prezir in sovraštvo

General Jaruzelski je pred odhodom iz Italije obiskal tudi pokopališče na Montecassinu, kjer počiva 1.090 Poljakov, ki so se pod generalom Andersom borili v sklopu 8. britanske armade proti Nemcem ter padli pri osvojitvi tega strateško pomembnega hriba. General Anders, odločen nasprotnik komunističnega režima na Poljskem po vojni, je umrl v Vel. Britaniji, a so ga kasneje prenesli, kot je želel, na omenjeno pokopališče.

General Jaruzelski je položil pred plamenico na sredi pokopališča šopek belih in rdečih nageljnov, ki predstavljajo poljsko zastavo (ki pa nima zvezdel), ni se pa hotel pokloniti spomenu generala Andersa. Ta se je Moskvi zameril zlasti s knjigo o pomoru poljskih častnikov pri Katynu, ki ga je izvršila sovjetska vojska, Moskva pa skušala naprtiti Nemcem.

Pred obiskom Montecassinia je poljski diktator sprejel tudi zastopstvo treh glavnih italijanskih sindikatov, ki so ga postavljali Marini, Pizzinato in Benvenuto. General je zavrnil njih trditve, da je dal uničiti svobodni sindikat Solidarnost, obenem pa odklonil njih zahtevo, da se voditelju Solidarnosti Walensi vrne potni list. Na vabilo generala, naj obiščejo Poljsko, so vsi trije odgovorili, da bodo to storili takrat, ko bo na Poljskem spet sindikalni pluralizem.

Dvoličnost Mihajla Gorbačova

V svetu je zbudilo največje zanimanje dejstvo, da je bilo oporečniku Saharovu dovoljeno, da se vrne v Moskvo. Ob tem dogodku je svet upal, da se v Sovjetski

Pred očmi je treba imeti tudi splošnejše negativne pojave: od padanja življenjske sile, ki se kaže z nizko rodnostjo, do ugotovitve, da so žal mamila razširjena tudi med slovensko mladino. Nadaljuje se razlašanje slovenske zemlje.

Na vsedravnih in krajevni ravni se oblikuje pravo predvolivno ozračje, ki pri nas pomeni tudi snubljenje desničarskih glasov na račun načelne podpore upravičnim zahtevam Slovencev. Nekateri zaostrojujejo dejstvo, da niso bila uresničena nekatera določila Osimskih sporazumov glede ribolova, cestnih povezav, boja zoper točo. A ravno pri tem je treba odločno poudariti, tako v Italiji kot na mednarodni ravni, da je hudo neizpolnjevanje Osimskih sporazumov predvsem v tem, da Slovenci v Italiji še nismo deležni globalnega zaščitnega zakona, saj so človekove pravice več vredne kot ribolov ali ceste.

Spregovorili so tudi predstavniki Slovencev v Porabju in pa na Koroškem. Tu je v ospredju boj za obrambo sedanega šolskega ustroja, ki je pod udarom nemških nacionalistov. Nanovo se postavlja tudi vprašanje odnosa do manjšinskih svetov.

Med velikimi uspehi koroških rojakov pa je vsekakor bila izvolitev državnega poslanca Karla Molleta, ki je kot predsednik Koroške enotne liste nastopal na zeleni alternativni listi. Spregovoril je tudi sam in učinkovito poudaril, kolikšna je vrednost samostojnega političnega nastopanja manjšinskih narodnostnih skupnosti.

★

Zastopsko Slovenske skupnosti na kongresu PSDI v Rimu

Na slavnostnem vsedravnem kongresu italijanske socialdemokratske stranke (PSDI) v Rimu ob 40-letnici ločitve od socialistične stranke in samostojne politične poti je bilo tudi uradno zastopstvo SSK. Na petkovu spominsko slovesnost 9. jan. in na sobotni začetek rednega kongresa jo je povabil vsedravnajski tajnik Nicolazzi. SSK sta v Rimu zastopala deželni podtajnik Gradimir Gradnik in goriški pokrajinski odbornik dr. Mirko Špacapan.

zvezi res nekaj premika na boljše glede spoštovanja človekovih pravic.

Toda pretekli teden je »Pravda« objavila zelo oster članek o prebujanju verske zavesti v republikah Sovjetske zveze. Opomin velja zlasti muslimanom. Med drugim piše: »Mladina se vrača k veri in številni kulturniki tudi in to čeprav so zrastle v Sovjetski zvezi sredi ateističnega okolja. Da se prepreči porast vernosti v Sovjetski zvezi, je treba ateistično propagando postaviti na trdno znanstveno-ideološko podlago in poglobiti načela ateistične vzgoje.«

V svet je prišla tudi vest, da so v zadnjem času zaprli kakih 200 članov različnih verskih skupnosti in jih poslali v prisilna taborišča.

Mihajl Gorbačov se dela lepega na zunanaj, v notranjosti pa je prav tako trd dogmatik kot njegovi predniki. Če je po 70 letih ateistične vzgoje v Sovjetski zvezi vera še vedno živa in še vedno straši mogotce v Kremliju, na kakšnih osnovah so do sedaj gradili svoj ateizem?

■ V Rimu se je zaključil prejšnji teden 21. kongres socialdemokratske stranke (PSDI), do sedaj zveste zaveznice DC. Na tem kongresu, na katerem je požel ogromno večino sedanji glavni tajnik Franco Nicolazzi, pa je prišlo do politične preusmeritve stranke. Ta naj bi skupaj s socialisti izvedla »reformistično alternativo«, h kateri so povabljeni tudi komunisti, DC, PRI in PLI pa naj bi kot »konservativne stranke« bile porinjene v opozicijo. Seveda so omenjene tri stranke odločno odklonile oznako, da so konservativne.

Slomškova posmrtna potovanja

Ob vsakoletnem Tednu molitvene osmi-ne za zedinjenje kristjanov nam prihaja v spomin naš najvidnejši apostol edinosti škof A. M. Slomšek. Začel je z organizirano molitveno akcijo za zedinjenje, tj. z Bratovščino sv. Cirila in Metoda, v pričanju, da more le molitev polagoma odstraniti med kristjani pregrade, ki jih je v teku stoletij postavila človeška slabost in tudi hudobija.

Tega mnenja so bili za njim številni drugi, ki so priporočali in gojili molitev za zedinjenje. Tega mnenja je tudi zadnji koncil, ki pravi: »Spreobrnjenje srca in svetosti življenja skupaj z zasebnimi in javnimi molitvami za edinstvo kristjanov moramo imeti za dušo vsega ekumenskega gibanja; po pravici moremo to imenovati duhovni ekumenizem« (UR 8).

Ko človek danes občuduje Slomškovo dalekovidnost in ljubezen do ločenih bratov ter do Kristusove Cerkve, mu misel gre k njegovemu grobu v mariborski stolnici, kjer sedaj počiva. Na njegovem grobu gorijo lučke, ob njem se ustavljajo verni pa tudi manj verni ljudje. Saj ima Slomšek vsakemu povedati dobro besedo tudi sedaj po smrti, kakor jo je imel za življenja. Božji previdnosti in štajerski pameti se pa moramo zahvaliti, da imamo še vedno Slomška med sabo, da njegove kosti niso izginile, kot so izginile kosti p. Kolbeja.

Mariborski pomožni škof J. Smej pravi: Kar je napisal Fran Kovačič, sem prebral pred 45 leti. Najbolj se mi je vtisnil v spomin prizor, kako je Slomšek prejel sveto popotnico. V sredo zjutraj, 24. septembra 1862, se je oglašil veliki zvon mariborske stolnice in oznanil, da nesejo škofu Slomšku sveto popotnico. Najsvetejše so spremljali vsi kanoniki z gorečimi svečami. Ko se je spreved bližal bolniški sobi škofa Slomška, se je le-ta kljub silnim bolečinam dvignil iz postelje, si oblekel talar ter na tleh kleče sprejel sveto Evharistijo. Nato se je zopet slekel, legel v posteljo in si dal podeliti sveto maziljenje. Pri molitvah je sam razločno odgovarjal. Isti dan zvečer je med molitvijo, s pogledom uprtim v podobo Žalostne Matere božje mirno izdihnil.

Čprav je Slomšek v svoji oporoki do- ločil, naj ga pokopljejo na pokopališču ti-

ste župnije, kjer bo umrl, in sicer naj ga položijo v preprosto rakev iz mehkega lesa in mu napravijo grob med drugimi verniki, so kanoniki sklenili, da mu pripravijo grob v kapeli Žalostne Matere božje na mariborskem mestnem pokopališču. Krsta je bila iz mehkega lesa in črno pobarvana. V taki krsti so Slomška položili v grobnico v soboto 27. septembra 1862. V tej grobnici, v kapeli Žalostne Matere božje, je počival vse do leta 1941.

Ko so tega leta Nemci zasedli Maribor in mestno pokopališče spremenili v stadion, so se verniki zbal za usodo zemeljskih ostankov božjega služabnika. Vzeli so jih iz grobnice, leseno krsto položili v drugo, narejeno iz pocinkane pločevine in jo prenesli v frančiškansko cerkev, v baziliko Matere milosti. Tu so jo položili v grobnico pod velikim oltarjem. Tako je bil tu drugi grob škofa Slomška vse do sobote 7. oktobra 1978, ko smo ga prenesli v mariborsko stolnico, v grobnico, ki je pred velikim oltarjem.

Ko je bil Slomšek leta 1862 prvič položen v grob, so mu na mestnem pokopališču zapeli Jenkovo pesem Blagor mu, ki se spočije. To je bila takrat prva slovenska nagrobna pesem, ki se je razlegala na mariborskem mestnem pokopališču. Na vse navzoče je naredila globok vtis. Ko so Slomška med vojno leta 1941 prenesli v frančiškansko cerkev, niso smela peti usta, pela so le srca in ta pesem je bila zgovornejša od vseh drugih. Pri prenosu je bil takrat — leta 1941 — navzoč grobar Ciril Lesjak. Isti je bil navzoč tudi leta 1978 pri prenosu Slomškove krste iz frančiškanske cerkve v mariborsko stolnico. Ko so tako Slomška že tretjič položili v grob, mu je pevski zbor stolne cerkve zapel Zafošnikovo: Slava tebi, Slomšek, škof, zbor bogoslovcev pa: Jaz sem vstajenje in življenje.

Trikrat so Slomška pokopali. Trdno upamo, da ga bodo še četrtič, in sicer ko bo razglašen za blaženega. Takrat bodo smeli njegove telesne relikvije položiti pod oltar v mariborski stolnici. Smemo tudi upati, da ta trenutek ni več daleč, saj prihajajo iz Rima vesti, da se Slomškov proces bliža srečnemu koncu. Vsekakor je prav, da tudi v ta namen prosimo med molitveno osmino.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Jordanski kralj Husein je v spremstvu svoje žene Noor (Libanonka, rojena v ZDA) obiskal Rim in imel vrsto pogovorov s Cossigo, Craxijem, Andreottijem in Spadoliniem. Sprejel ga je tudi papež Janez Pavel II. Kralj je predložil petletni načrt za razvoj zasedene Cisjordanije in Gaze v Palestini ter se zavzel za mirovno konferenco o Bližnjem vzhodu. Za to konferenco pa so največje ovire v tem, da je Sovjetska zveza leta 1967 prekinila diplomatske zveze z Izraelom, prav tako pa voditelj Palestinecev Arafat noče priznati obstoja države Izrael. Iz Rima je Husein odpotoval na ogled Benetk, nato pa se je nastanil v znanem zimskem središču Cortina d'Amprezzo, kjer se je posvetil s svojimi otroki smučanju.

■ Po 25 letih ima Avstrija spet vlado dveh največjih strank: socialistične in ljudske. Predsednik je socialist Vranitzky, podpredsednik in zunanji minister pa vodja ljudske stranke Mock. Ker ima vlada 13 ministrskih mest, so eno ministrstvo (pravosodno) izročili neodvisnemu. Socialisti so si izgovorili notranje, finančno, šolsko, socialno in za podržavljeno industrijo, Ljudska stranka pa obrambno, gospodarsko, kmetijsko, trgovinsko in družinsko. Bivšega voditelja socialistov in 13 let kanclerja (1970-83) vlade Kreiskega je ta povezava tako ogorčila, da je odločil vsa mesta v stranki in celo misli na izstop.

■ V južnoameriški državi Ekvador so uporni letalski oficirji ugrabili predsednika države Febresa Cordera in ga izpustili šele po enajstih urah, ko se je slednji obvezal, da ne bo kazensko postopal zoper upornike in bo osvobodil generala Vargasa Pazzosa, ki je bil zavoljo lanskega upora proti predsedniku v hišnem priporu. Upor letalskih oficirjev, ki so ga izvedli pred najavljenim sojenjem generalu Vargasu, je terjal dve smrtni žrtvi in 12 ranjenih.

Nova komisija za raziskovanje dogodkov v Medjugorju

»Glas koncila« prinaša članek predsednika jugoslovanske škofovske konference kardinala Kuharića, v katerem nadškof obvešča, da je bila ustanovljena nova komisija za raziskovanje medjugorskih dogodkov. Do sedaj je o teh dogodkih raziskovala škofijska komisija, ki jo je imenoval mostarski škof Zanić. Ker so pa medjugorski dogodki zavzeli že mednarodno razsežnost, je jugoslovanska škofovska konferenca imenovala novo medškofijsko komisijo; to je naredila v soglasju s Kongregacijo za verski nauk. V poročilu niso navedeni člani nove medškofijske komisije.

Istočasno kardinal Kuharić ponavlja, da niso dovoljena skupna župnijska romanja v Medjugorje, kot da so tamkajšnja prikazovanja nadnaravnega značaja. Češčenje Matere božje naj poteka v soglasju z naukom katoliške Cerkve.

Meditacija o neki hinavščini

Pisatelj Igor Torkar, pisec znane knjige »Umiranje na obroke«, je dne 1. septembra 1986 v sobotni prilogi Ljubljanskega dnevnika objavil članek »Meditacija o hinavščini«, v katerem na odkrit način našteva številna hinavstva — mi bi to imenovali zločine —, ki jih je zagrešila partija.

Torkar pravi med drugim, da so »neke- teri naši pionirski revolucionarji že v začetnih predvojnih akcijah, pa potem tudi med vojno in po njej vse do danes hinavčili, in našteva nekaj dokazov za to trditve.

Načrta hinavščina je bilo po mnenju Torkarja — in tudi po našem mnenju — proslavljanje nenapadnega pakta Stalin-Hitler. Tedaj so slovenski komunisti izjavljali, »da je na tej stopnji zgodovinskega razvoja naš boj predvsem protimperialističen in trenutno ne protifašističen in ne protinacističen«. Kmalu nato, ko pa je Hitler napadel Sovjetsko zvezo, se je ves boj čez noč spremenil iz protimperialističnega v protifašističnega in protinacističnega.

Sodno kazniva hinavščina je bil sklep kongresa Zveze komunistov Slovenije leta 1986, da so bili dachaški procesi stalini- stično montirani in da je treba vse preživele zapornike in tudi vse že justifi- cirane (tj. obešene in postreljene) rehabilitirati. Pa je tedaj proces in sedaj rehabilitacijo napravila ista Zveza komunistov Slovenije (ZKS).

Nato Torkar nadaljuje: »Ali ni strahotna

Se Kitajska odpira Cerkvi?

Po izgonu tujih misijonarjev leta 1949 je o katoliški Cerkvi na Kitajskem nastal molk. Skromna poročila, ki so jih veči- nomo od beguncev dobivali nekdanji misi- jonarji, niso nikdar dajala prave slike. Pač: poročila so pripovedovala o trpljenju vernikov na Kitajskem. Cerkev je šla v katakombe.

Ko je leta 1967 bilo ustanovljeno »Do- moljubno združenje kitajskih katoliča- nov«, se je zdela usoda Cerkve na Kitaj- skem še težja. Tako imenovana kulturna revolucija je zadošila zadnje vidne znake krščanstva na kitajski celini.

Zadnja leta pa se pojavljajo znaki, da se nekaj premika. Najprej so prihajala presenetljiva poročila Kitajcev, ki so do- bili dovoljenje, da obiščejo svojce v do- movini. Ko so se vračali, so zlasti duhov- niki pripovedovali, kako verniki in skri- ti duhovniki ostajajo zvesti Rimu, kako sami oznanjajo, krščujejo in širijo kršča- nstvo v kraje, kjer ga prej ni bilo. Pisali so o »kitajskem čudežu«, ki naj bi bil podoben, kot je bil »japonski čudež«, ko so misijonarji ob novem prihodu v 19. sto- letju našli krščanske občine.

Zdaj spremembe potrjujejo uradni pre- miki. Kar po vrsti si sledijo. V Pekingu je odprta prva katoliška šola. V njej so pripravljeni zastopniki učiti nekdanji profe- sorji. Priglašencev je bilo takoj polnošte- vilno. Sprva je bil le pouk jezikov, med njimi tudi latinščine. Kasneje pa je šola dobila dovoljenje za verske tečaje.

Kar ni mogoče verjeti, da je v zadnjih le- tih bilo znova odprtih okoli tisoč cerkva, ki so bile spremenjene v skladišča, voja- ške ali kake druge namene. Samo v Šan- ghaju so odprli čez petdeset cerkva. Se- veda poročila nito točna. So to le kršča- ske ali tudi le katoliške cerkve, ali pa štejejo sem tudi templje kakih drugih ver?

Najbolj je nekdanje misijonarje razve- selilo, ko so ponekod lahko celo po te- leviziji gledali božično mašo v Pekingu. To je stara misijonska postojanka Petang. V cerkvi sv. Odršenika je bila predlanski božič prvkrat po toliko letih maša. Stol- nica je bila nabito polna.

Obiski uglednih cerkvenih predstavnikov z Zahoda tudi pomenijo svoje. Bili so tam nemški škof Moser, dunajski kardinal Kö- nig, Francoz Etchegaray in manilski kar- dinal Sin. S posebno misijo je šel in imel s samo vlado razgovor hongkonški nad- škof Wu. Prišel je posebej za vprašanjem, kaj bodo naredili s kolonijo in s Cerkvijo v Hongkongu, ko bo spet priključena ce- lini (leta 1997). Dobil je pozitiven odgo- vor, da bo Cerkev lahko nemoteno žive- la naprej.

In še novo presenečenje: katoliška uni- verza iz Louvaina v Belgiji je povabila škofo kitajske »domoljubne Cerkve«. Od- zvali so se in prišli novembra in sicer pekinški škof Fu Tie Shan in še dva dru- ga škofa. Z njimi je bil tudi ravnatelj pe- kinškega semenišča, ki je bilo odprto že pred tremi leti. Razgovori so bili previdni. A na vseh straneh je čutili, da

je to združenje le neka oblika kitajske prilagoditve, ki pa ni dokončna.

Zanimivo je, da škofu Wuju iz Hong- konga niso obljubili, da bodo izpustili že trideset let zaprtega škofa Ignatiusa Gong Pinmeisa. A so ga kmalu po na- škofovem obisku vendarle izpustili.

Približevanje se čuti tudi na znanstveni ravni. Kot da se bližamo časom Riccija. Za sodelovanje sta se dogovorili Vatikan in zvezdarna in univerza Hefei. Še bolj pomembno je, da je predstojništvo Druž- be Božje Besede (verbiti) dobilo povabilo, naj bi v Pekingu ustanovili znanstveni in- stitut.

Znano je, da so uspešno vodili katoli- ško univerzo Fužen, a po izgnanstvu so jo potem reorganizirali na Formozo. Seve- veda je treba dvojnega: previdnosti in tak- ta. Zlasti Formozo je celinski Kitajski trn v peti. In tja pobegli Kitajci in misijo- narji nimajo zaupanja v tako vabila.

Mladina na celini pa je najprej poka- zala nezadovoljstvo s komunizmom. Zdaj se navdušuje tudi za verski preporod. Morda bodo že v bližnji prihodnosti na- stali stiki in se odprli pogovori, da se reši najbolj boleče vprašanje »Ločene Cer- kve«, ki pa je rihče več tako ne imenuje. In celo takrat, ko je nastala, je le Pavel VI. izrekel mnenje, da so sicer pravilno posvečeni, a nedopustno novi škofje, ki so jih posvetili takratni kitajski škofje na svojo roko.

Kar pa iz vsega jasno sledi, je dejstvo, ki ga je po svojem obisku na Kitajskem zapisal misijolog dr. Bernhard H. Willeke, češ da je razvidna verska prenova na ši- roki osnovi. Papež sam ob raznih avdien- ciah poudarja svojo naklonjenost do Ki- tajske, dasi je ob kakih praktični potezi previdno molčeč.

Vprašanje kitajskega misijona ni lahko. Toda vse kaže, da Cerkev stopa v novo dobo tudi na Kitajskem.

Franc Sodja CM

Hud udarec za misijonsko Cerkev

Pred obalo Ekvatorialne Gvineje (Zah. Afrika) je strmoglavilo potniško letalo, v katerem je bilo med drugimi tudi šest misijonarj in redovnik salezijanec. Vsi so bili španskega rodu. Z njimi je umrlo še drugih 11 potnikov. Misijonarji so delo- vali na šolskem in zdravstvenem področju. Na to nesrečo je opozoril tudi sv. oče v enem letošnjih nedeljskih opoldanskih na- govorov in izrazil svojo žalost zavoljo tragično preminulih misijonarjev.

Sto let Cerkve v Laosu

Katoliška Cerkev v Laosu (jugovzhodna Azija) se je pred iztekom leta 1986 spo- minjala stoletnice svojega pastoralnega in misijonskega dela, toda ta jubilej ni mogel biti vesel, saj od leta 1975 doživlja težke čase neprestanega preganjanja. Zavoljo strogih režimskih predpisov je postala Cerkev molka. Teži jo vladni načrt izko- reniniti vsakršno religioznost in to ne sa- mo tujo — krščansko — marveč tudi do- mačo budistično. Vendar kljub vsemu hu- demu kljubuje viharjem časa v svojih majhnih verskih skupnostih.

Prvi misijonarji so v to azijsko državo prišli oznanjat Kristusa prek Bangkoka na Tajskem. Prvo cerkev so zgradili leta 1886 na otoku Dondon. V petdesetih letih tega stoletja, je bilo v deželi še 35.000 kristjanov, danes pa jih je le še 25.000. Poganjanja so naredila svoje.

V jubilejnem letu je Cerkev morala ugo- tovit, da je v gmotnem in družbenem po- menu zelo osirotela. Njene šole so oblasti zaprle, cerkveno imovino podržavile. Od treh domačih škofov je škof T. Kham- phan iz Semine že od leta 1980 v prevzgoj- nem taborišču. Njegovo grenko usodo de- lita še dva od 16 duhovnikov.

Škofje in duhovniki ne smejo zapuščati dežele, niti ne smejo potovati na pomemb- na srečanja v Rim. Občasno jih obišče apostolski vizitator v Bangkoku in on je zanje edini stik z zunanjim svetom.

■ Komaj je 53-letni nemški industrijec Rudolf Cordes dospel v Bejrut, je bil že ugrabljen na poti v hotel. Njegova ugra- bitev je verjetno v zvezi z nedavno areta- cijo arabskega terorista Hamadeia na frankfurtskem letališču v ZR Nemčiji. Pri sebi je imel 9 kg močnega razstreliva. Nem- ška policija je mnenja, da obstaja pove- zava med njim in Libanoncem Khodrom, ki je bil aretiran na letališču v Milanu. Hamadei naj bi tudi izvedel v juniju 1985 ugrabitve severnoameriškega potniškega letala, pri čemer je bil en severnoameriški vojak ubit. Ostali talci so bili spuščeni na svobodo, ko je izraelska vlada na pri- tisk Washingtona osvobodila 300 libanon- skih šitov.

Misijonarji pišejo

Iz Botswane na jugu Afrike se je ogla- sila s. Zora Škerlj. Dobrotnici iz Gorice je takole pisala za praznike:

IZ BOTSWANE

Ček sem dobila prav na dan, ko sem se vrnila s potovanja po oddaljenih naseljih naših pol-nomadskih ljudi. Ker je sedaj tu v Botswani vedno manj zemlje na raz- pologo in ker je lov na divjačino precej omejen, skušamo pomagati ljudem, da se naselijo vsaj začasno. Šele potem jim mo- re država pomagati z zdravstvom, šol- stvom, zemljo itd. Mi jim često nakupimo koze, 3-5 vsaki družini, pomagamo s po- ljedelstvom, z gradnjo boljših koč... Ti ljudje nimajo prav nič. Dve noči smo pre- spali v enem takih majhnih naselij. Po- noči je divjala nevihta in nas premočila do kože, saj te koče nimajo nič zidov, le veje v polkrogu za stene. Voda pride od vsepovsod. Seveda smo vso noč bedeli. Vaščani se niso zmenili za nevihto, zavije- jo se v živalske kože, se malce porinejo v pesek in mirno prespijo mrzle in deževne noči. Ti ljudje so tako blizu naravi. Vi- dite, takim ljudem pomagamo z vašo po- močjo. Pomagamo tudi otrokom, da gredo v šolo in si tako izboljšajo svoje bodoče življenje.

Katoliški glas mi prinese precej novic. Z veseljem ga berem. Pred tremi tedni je prišla k nam mlada uršulinka, tudi Pri- morka, s. Cvetka Troyer. Trenutno je za nekaj mesecev v Johannesburgu, tem raz- burkanem mestu. Ko pride v Botswana, kjer bo delovala, se bo najprej učila je- zika in navad za nekaj mesecev in potem bo polagoma začela pomagati ljudem. Le- po bo imeti še eno Slovenko tu.

IZ SLONOKOŠČENE OBALE

V tej afriški državi, ki je med najbolj razvitimi v Afriki, delujeta brata Ivan in Pavel Bajec; oba svetna duhovnika iz ko- prske škofije. Za praznike sta z voščili po- slala tudi kratko poročilo o svojih dveh župnijah. Tako je poročilo:

Najini župniji se nahajata na jugu Slo- nokoščene obale v škofiji Gagnoa.

Župnija Guirtry meri 2100 kv. km. Po uradnem ljudskem štetju iz leta 1985 živi tu 38.660 prebivalcev, toda gotovo bi jih

morali prišteti še nekaj tisoč. Pravih do- mačinov je le okrog 30 %, ostali so pri- seljenci iz srednje ali severne Slonokošče- ne obale. Kakšnih 25 % je priseljenecv iz nekdanje Zgornje Volte. Imamo pa tudi priseljenice iz drugih afriških držav, pred- vsem iz Gane in Malija.

Število katoličanov v naši župniji ce- nimo na krog tri tisoč. Kaj bolj točnega bi bilo težko vedeti zavoljo neprestanega preseljevanja ljudi iz vasi v mesta, s se- vera na jug in obratno. Poleg tega je go- tovo nekaj tisoč ljudi, ki se imajo za ka- toličane, čeprav niso krščeni, nekateri pri- dejo včasih v cerkev, nekaj sto pa jih je, ki se pripravljajo na krst.

Protestantov je okrog 5.000. Nekaj je pripadnikov raznih modernih ameriških in afriških sekt, okrog 10.000 je muslima- nov, ostali so animisti.

V župniji je uradno nad 50 katehistov. Nekateri zvesto opravljajo svojo službo, večina pa so še zelo slabo pripravljeni za to delo. Kaj napraviti zanje v teh razme- rah, kjer sedaj živijo? Kaj napraviti za osnovnošolce, isti se zbirajo v 27 osnovnih šolah? Kaj napraviti za nad tisoč srednje- šolcev? Za mlade, ki so morali šolo za- pustiti? Za tiste, ki niso nikoli šli v šolo? Za ljudi, ki se imajo za katoličane, a si ne upajo napraviti odločilnega koraka? Za katoličane, ki omagujejo na poti? In za vse ostale? Trenutno sem edini duhovnik v župniji. Po svojih močeh mi pomagata dve ostareli francoski redovnici.

Župnija Niambezaria je po ozemlju ne- koliko manjša kot Guirtry. Tu živi okrog 20.000 prebivalcev, ki so povečini domači- ni. Le nekaj je priseljenecv s severa dr- žave ali iz Zgornje Volte. Ker je župnija razmeroma mlada (od leta 1972), je tu zelo malo kristjanov, morda nekaj sto. Večina ljudi je animistov, zato se tu zelo pogosto srečujemo s čarovništvom in dru- gim oblikami praznovanja. V župniji imo- mo okrog 30 katehistov.

Nikar ne toži neprestano nad svetom, kako globoko je padel; raje ga skušaj zravhati in poboljšati tako, da dvigaš samega sebe. (Elliot)

Bo volja prebivalstva spet izigrana?

V našem tedniku smo 3. januarja letos objavili članek »Problem onesnaževanja in zakon Altissimo«. V njem stoji med drugim, da je zadeva spreminjanja sovođenjskega regulacijskega načrta in prid tekstilne tovarne verjetno zamrznjena, saj občinski odbor iz Sovodenj pogojuje razširitev industrijskega območja z rešitvijo problema onesnaževanja okolja po tamkajšnjem upepeljevalniku (nobene besede pa o narodnostnem problemu!).

Zadnja poročila pa vedo povedati, da zadeva še zdaleč ni zamrznjena, temveč z naglimi koraki napreduje. Tako je na pobudo goriške pokrajinske uprave prišlo 8. januarja do sestanka med predstavniki goriške in sovođenjske občine, Združenja sindikatov Cgil-Cisl-Uil, Konzorcija za industrijske cono, Združenja velikih in malih industrijcev ter Trgovinske zbornice. »Primorski dnevnik« z dne 9. januarja takole zaključuje zadevno poročilo: »Predstavniki krajevnih ustanov ter združenj in organizacij so dosegli soglasje osnutka skupnega dokumenta. Tega bodo sedaj preučili v odborih krajevnih ustanov« (tj. goriške in sovođenjske občinske uprave, op. pisca).

Vsa zadeva, ki upravičeno že nad pet mesecev buri duhove tako sovođenjskih občanov kot tudi ostale slovenske skupnosti, dobi v luči tega in podobnega pisanja čisto nedolžen videz, kot da se to dogaja nekje sredi države, kjer ni navzoč narodnostni problem, in da se vse zoži na ekološki problem, s katerim se mora soočiti sovođenjska občinska uprava.

Sovođenjski občani, pa tudi mnogi drugi Slovenci se pri tem povsem upravičeno sprašujejo, kakšno naj bi bilo doseženo soglasje, o katerem bodo razpravljali odbori zadevnih občinskih uprav. Saj ostaja nerešena zadeva upepeljevalnika kot je to zapisano v zadnjem delu citiranega članka: »Največ razprave je bilo glede upepeljevalnika, tako že obstoječega kakor tudi glede možnosti, da bi se na istem kraju zgradilo osrednjo in edino napravo za upepeljevanje smeti za celotno goriško pokrajino..., kar pa sovođenjski upravitelji dosledno zavračajo kakor tudi možnost, da bi bil zmožen predelati znatno večje količine odpadkov.«

V zvezi s tem objektom naj omenimo, da ta že dalj časa ne deluje več zadovoljivo. To se je videlo v zadnjih dneh, ko je padla večja količina snega. Na njem so se pojavili črni madeži različne velikosti s še ne izgorlimi drobci. Zato je na vabilo sovođenjskega župana prišlo do ogleda območja ulic Zanetti in Peter Butkovič v Sovodnjah, ki se nahajata okoli

700 m daleč od industrijske cone. Ogleda so se udeležili goriški in sovođenjski podžupan, predstavnik Krajevne zdravstvene enote in tajnik sindikata Cgil.

Zanima nas, kako bosta oba občinska odbora ta novi dokaz onesnaževanja okolja upoštevala, ko bo prišlo do razprave o dokumentu, ki je bil 8. januarja na seдеž goriške pokrajinske uprave soglasno sprejet.

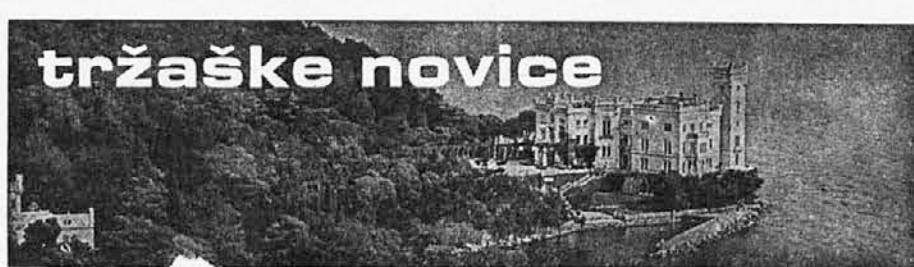
R. D.

Zasedalo je goriško tajništvo SSK

Na sestanku, ki je bil v Sovodnjah, je tajništvo SSK po pregledu političnega položaja, ki je nastal v pokrajini po izvolitvi upravnih odborov Goriške zdravstvene enote ugotovilo, da so se odnosi med strankami precej zrahljali, kar bistveno škodi splošnemu političnemu sodelovanju med petimi strankami, ki upravljajo v goriški pokrajini večino javnih ustanov. Tako tajnik SSK Marjan Terpin kakor predsednik Gradimir Gradnik, ki sta se udeleževala pogajanj z ostalimi strankami, sta podrobno prikazala napore naše stranke, da bi se tako stanje preprečilo. Sledila je razprava o gradnji slovenskih šol v Gorici. Slovenska skupnost potom svojih izvoljenih odbornikov na pokrajini in na goriški občini stalno sledi tej izredno važni zadevi. Treba je, da se tudi ostale slovenske komponente zavamejo za to, saj je prav to obdobje odločilno.

Tajništvo je nadalje obravnavalo nedavni sporazum med goriškim in sovođenjskim županom glede razširitve tovarne Manifattura na sovođenjsko območje. Znano je odklonilno stališče Slovenske skupnosti. Zato tudi SSK ta sporazum v celoti odklanja, posebno še, ker je sovođenjski župan klonil pritiskom brez vsake večje obveze goriških sobesednikov. Obljuba namreč, da bodo uredili očiščevalne naprave na upepeljevalniku pri Sovodnjah (ki bo med drugim — po deželnem načrtu — še bolj povečan, ker bo postal edini upepeljevalnik v goriški pokrajini!) ni nobena obveza, saj so to oblasti prisiljene storiti že po zakonu. Pokrajinski odbornik dr. Spacapan je že nastopil proti, prav tako bo naredil tudi goriški odbornik dr. Bratuž. V kratkem se bo sestala sovođenjska sekcija SSK ob sodelovanju pokrajinskih predstavnikov in bo sprejela nadaljnje pobude za obrambo slovenske zemlje v Sovodnjah.

Goriško pokrajinsko tajništvo SSK bo tudi pripravilo posebno slovesnost ob 40. letnici, ko je bila 17. januarja v Gorici ustanovljena samostojna slovenska stranka SDZ, 16. februarja pa bo poteklo 50 let, odkar je umrl mučenik Lojze Bratuž.

Škofijski duhovniški in pastoralni svet

Za novi duhovniški svet so bili izbrani ali imenovani 4 slovenski duhovniki: Rudolf Bogatec (novi dekan), Milan Nemas, Lojze Škerl (škofov vikar) in Anton Žužek. Duhovniški svet šteje 27 članov.

Duhovniški svet je skupnost duhovnikov, ki kot škofov senat predstavlja zbor duhovnikov in mora po določbi prava škofu pomagati pri vodstvu škofije, da bi se pastoralni blagor zaupnega mu dela božjega ljudstva kar najbolj učinkovito pospeševal. (Cerkv. zakonik - kan. 495).

Za novi škofijski pastoralni svet so bili izbrani ali imenovani sledeči slovenski člani: 4 duhovniki (Gerdol, Jakomin, Škerl, Vončina), 2 redovnici: I. Štor in A. Štrajn ter 8 laikov: Laura Abrami, Alenka Deklič, Eva Fičur, Peter Močnik, Tullio Mozenich, Sergij Pahor, Giorgina Pisani, Silvana Valenčič Resino. Škofijski pastoralni svet šteje 71 članov.

Naloga pastoralnega sveta je, da pod oblastjo škofa raziskuje in pretresa, kar zadeva pastoralne dejavnosti v škofiji, in glede njih predlaga praktične sklepe. Pastoralni svet ima samo posvetovalni glas. (Cerkv. zakonik - kan. 511 in 514).

Seja deželne Slovenske skupnosti

Prvo letošnje redno sejo je deželno tajništvo SSK imelo 17. januarja, ravno na 40. obletnico datuma, ki velja za uradni začetek samostojnega političnega nastopanja Slovencev v sedanjih mejah Italije po drugi svetovni vojni. Omenjeni dan leta 1947 je bil namreč v Gorici ustanovni občini zbor Slovenske demokratske zveze.

Pomembne obletnice se je v uvodnem poročilu spomnil deželni tajnik Ivo Jevnikar, ki se je še poklonil spomnu glasbenika in narodnega delavca L. Bratuža, ki je pred 50 leti v teh dneh prestajal svoje mučeništvo. Deželno tajništvo SSK je sklenilo, da se Lojzeta Bratuža, ki je doživel 16. februarja 1937, in pogumnega dejanja svojih predhodnikov v samostojnem manjšinskem političnem nastopanju, spomni s posebno manifestacijo na Goriškem.

Seja je bila posvečena pregledu zadnjih dogodkov od konca preverjanja deželne večine sredi decembra do nastopa predstavnikov SSK na novoletnem sprejemu v Ljubljani in od sprotne stališča in organizacijskega dela do zadnjih dogodkov, ki so vzbudili zaskrbljenost na Tržaškem in Goriškem.

To je novo netenje narodnostne mržnje z napadi na tržaškega škofa zaradi pravičnega odnosa do Slovencev in z žaljivim izpadom tržaškega župana Staffierija. Njegova razlaga govora na novoletnem koncertu v gledališču Rossetti na zadnji seji tržaškega občinskega sveta ni zadovoljila Slovenske skupnosti, zato je tržaško pokrajinsko vodstvo prek občinskega odbornika prof. Aleša Lokarja zahtevalo preverjanje v upravni koaliciji, da se ugotovi resnični odnos do naših življenjskih vprašanj pri vseh strankah zaveznitva. Na Goriškem pa SSK obsoja odstopanje sovođenjske občinske uprave glede ohranjanja našega življenjskega prostora.

Obširna razprava je bila nato posvečena finančnemu, upravnemu in seveda kulturnemu položaju Slovenskega stalnega gledališča v Trstu, pripravi na obisk deželnega vodstva SSK pri SZDL Slovenije in na obisk, ki ga bo v naših krajih opravilo februarja predstavništvo Narodnega sveta koroških Slovencev.

V razpravo je poseglo okoli 15 prisotnih. Seja je bila v Trstu.

Interpelacija dr. Štoke

Ker se pogosto primeri, da se oddaje na radiu Trst A, tako slovenske kot italijanske, večkrat tudi za dalj časa prekinejo, zlasti ko pride do vremenskih nepravil, in ker se slovenske oddaje v pokrajinah Gorica in Trst skoro ne slišijo je deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoka naslovil na deželni odbor vprašanje, če mu je to znano in kaj misli storiti pri deželnem vodstvu radija, da se ti nedostarki odpravijo.

Sv. Ivan

Božični koncert. Tudi letos je svetoivanski pevski zbor »Marij Kogoj« priredil v domači cerkvi lep božični koncert. Pod vodstvom Andreja Pegana in ob orgelski spremljavi Eve Dekleval je zapel vrsto božičnih pesmi. V posebni točki pa je organist Andrej Pegan izvedel dve Bachovi

skladbi ter Troštovo »Skladbo za orgle« in Franckovo »Pastoralo«.

Novoletni koncert

Slovenski denarni zavodi v Italiji so letos že drugi priredili novoletni koncert in sicer najprej v Trstu, nato pa še v Gorici. Nastopil je zagrebški komorni orkester Gaudeamus ter izvajal skladbe Mozarta, Čajkovskega in Dvoržaka. Na sporedu so bili tudi Straussovi valčki in polke ter vrsta motivov lahke glasbe. Oba koncerta sta doživela lep uspeh.

Bazovica

Iz Ljubljane so že v ponedeljek 19. jan. jutraj odjeknile zelo pohvalne besede o božičnem koncertu, ki ga je priredila mladina Zveze cerkvenih pevskih zborov - Trst v Ljubljani v cerkvi sv. Družine v Mostah v nedeljo 18. januarja.

Kljub slabemu vremenu, mrazu, ledu in snegu se je mladina pogumno podala na pot in nastopila z božičnimi pesmimi pod vodstvom Aleksandre Pertot. Udeležba Ljubljancev je kar presenetila naše pevce, ki niso pričakovali tako velike udeležbe ob slabem vremenu. To pomeni, da so Ljubljance pogumni ljudje.

Ker je glas o uspehu odjeknil najprej v Bazovici, smo se odločili, da povabimo mlade pevce v Bazovico, da nam ponovijo božični koncert. In to prav pred zaključkom božičnega slavlja, ko še kraljujejo v naši cerkvi kraške božične jaslice.

Upamo v uspeh koncerta in v pogum našega občinstva, ki mora dokazati, da ni manj pogumno kot Ljubljanci.

Slomškov dom se resno pripravlja na Prešernovo proslavo, ki bo verjetno 8. ali 15. febr. O sporedu vas bomo še seznanili.

Italijanska revija o nas

Že pred časom smo v reviji Credito e cooperazione, mesečniku, ki ga v Rimu izdaja Italijanska zveza hranilnic in posojilnic, zasledili kakšen članek o slovenskem zadružnem gibanju ter o delovanju slovenskih hranilnic in posojilnic v naši deželi. Pisanje revije nam je bilo vedno naklonjeno.

V zadnji številki lanskega letnika pa smo v zaglavju, ki obravnava kulturna vprašanja, lahko prebrali prispevek Tullia Botterija o kreditnem zadružništvu v Sloveniji. Gre za poročilo o obsežni knjigi Marka

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - TRST
priredi v nedeljo 25. jan. ob 16. uri v stolnici sv. Justa v Trstu

božični koncert

V KATOLISKEM GLASU OBJAVLJENI DAROVI V LETU 1986	Katoliški dom, Gorica	5.049.900
Za cerkve na Goriškem		18.888.000
Sv. Ivan v Gorici		1.956.000
Sovodnje		11.178.000
Pevma		755.000
Števerjan		3.662.000
Jamlje		2.130.000
Jazbine		886.000
Nabrežina		13.602.000
Doberdob		854.000
Cerovlje		3.695.000
		38.718.000
Za cerkve na Tržaškem		
Dolina		2.000.000
Opčine		17.253.000
Banc		862.000
Ferlugi		1.323.000
Manlje		5.823.000
Domio		3.464.000
Mačkolje		4.446.000
Repentabor		590.000
Trebeč		835.000
Bazovica		8.341.000
Pesek		507.000
Gropada		1.005.000
Padriče		486.000
		46.935.000
Tisk		
Katoliški glas		13.960.000
Pastirček		1.295.000
Naša pot		320.000
		15.575.000
Domovi		
Slomškov dom, Bazovica		1.586.000
Marijin dom, Rojana		4.365.000
Mar. dom. ul. Risorta 3, Trst		610.000
Mar. dom, Sv. Ivan, Trst		4.717.000
Skupnost Družina - Opčine		2.561.000
Ustanove		
Sklad Mitja Čuk		1.674.000
Marijanišče, Opčine		5.538.000
Alojzijevišče, Gorica		1.355.000
Zavod sv. Družine, Gorica		2.330.000
Nova telovadnica v Gorici		13.269.000
		24.166.000
Pomoč misijonom		
Lačni po svetu		6.686.000
Slov. misijonarji		14.702.000
Misijonar p. Kos		2.435.000
		23.823.000
Pevski zbori		
Sv. Jernej, Opčine		1.700.000
Vesela pomlad, Opčine		530.000
Sv. Ivan, Trst		390.000
		2.620.000
Semenišče v Vipavi		
Sv. gora		915.000
		4.116.000
Enkratni darovi za razne namene		6.137.000
Povzetek		
Cerkve na Goriškem		38.718.000
Cerkve na Tržaškem		46.935.000
Pomoč misijonom		23.823.000
Domovi		18.000.000
Ustanove		24.000.000
Tisk		15.575.000
Pevski zbori		2.620.000
Vipava - Sv. Gora		5.031.000
Razni nameni		6.137.000
		180.829.000

V nedeljo 25. jan. ob 16. uri bo v cerkvi v NABREZINI tradicionalna januarska

REVIJA PESMI

ob zaključku molitvene osmine za edinost kristjanov. Na sporedu je vokalno-instrumentalna skupina »Gallus Consort« iz Trsta. O Trubarju bo govorila prof. Lučana Budal. Nato še ocenitev in nagrade za najlepše jaslice ter evharistični blagoslov.

Waltritscha o slovenskem bančništvu in posojilništvu na Goriškem in Knečki banki, ki je izšla v Gorici leta 1982.

Casnikar pohvali izredno zavzetost in natančnost Waltritschevega dela ter razgrne bistvene mejnike kreditnega zadružništva na Slovenskem in še posebej na Goriškem. Pri tem poudarja, kako močno je zakoreninjena slovenska prisotnost na Primorskem. Zdi se, da se včasih vzdolž italijanskega polotoka brez predsodkov boljše seznanjajo o nas kot naši sodeželani.

Sožalje

Ob smrti drage sestre izreka Zveza cerkvenih pevskih zborov - Trst svojemu predsedniku dr. Zorku Hareju iskreno sožalje.

Zahvala

Letos se je skupina 60 mladih Tržčanov že šestič zaporedoma podala na »posebno zimovanje«, tj. pričakovanje in preživljanje Novega leta ob smučanju, duhovnih pogovorih in izletih v bližnjo okolico.

Toplo se zahvaljujemo g. Tonetu Bedenčiču za organizacijo, požrtvovalnost in ves trud, ki ga vlagal v to delo z nami, za njegovo potrpežljivost, veselje in navdušenje, ki nam jih vlival, za vse njegove nauke... in zato, ker bo — upamo — prihodnje leto že sedmo, da se dobimo v Srednji vasi.

Hvaležna Bohinjska klapa

■ V strahu, da je okužen z AIDS-om, je neki avtoprevoznik iz okolice Verone, 29-letni Bruno Anselmi, ubil svojo 26-letno ženo, ki je bila v drugem mesecu nosečnosti, in dve leti in pol staro hčerko. Nato je ustrelil še sebe. Bil je prepričan, da se je nalezel bolezni pred štirimi leti ob priloženostnem spolnem odnosu z nekim dekletom.

■ Avtobusno podjetje »Slavnik« iz Kopra vzdržuje redno progo Dubrovnik-Trst. V noči od srede 14. januarja na četrtek je avtobus v bližini Senja zaradi sunka burje in zaledenega cestišča zgrmel 60 m pod cesto in se ustavil tik ob morski obali. Pet oseb je izgubilo življenje, med njimi oba šoferja, pet je težje ranjenih, štirje pa lažje.

Soba 150 ali knjiga dveh avtorjev

Današnja mladina je presenetljiva, tako v dobrem kot v slabem. Tako nas je pred prazniki presenetila z drogo, ko so odkrili, da se tudi slovenska mladina na Krasu bavi z mamili. Po praznikih pa nas je presenetila s knjigo pesmi in risb. Naslov so ji dali Soba 150.

Gre za svojevrstno knjigo v vseh oziarih. Najprej to, da je njeno izdajo omogočil SMReKK, tisti SMReKK, ki smo mislili, da ga ni več. Potem dejstvo, da so pri knjigi sodelovali sami mladi: pesmi je izbral in uredil Ivan Sirk; risbe je izbral in knjigo opremil Danijel Jarč; zbrane pesmi so mladega Jurija Paljka, ki je za mnoge nepoznano ime; risbe so pa Davorina Devetaka, ki se pojavlja v javnosti kot avtor člankov o filmu in podobnem, ni pa bil znan kot risar.

Iz uvodov vemo, da gre za skupino akademikov, ki so pred sedmimi, osmimi leti študirali na tržaški univerzi in bivali v Dijaškem domu, v sobi št. 150. Odtod naslov pesniški zbirki. Tvorili so živahno skupino študentov, ki se je ukvarjala z marsičem, pa debatirala in debatirala. Iz te skupine tržaških akademikov pred sedmimi, osmimi leti so se nekateri že uveljavili, npr. Tomaž Simčič ali Marko Tavčar. S to knjigo so stopili na dan še novi, pesnik Jurij Paljk, risar Davorin Devetak, pa oba njuna prijatelja Ivan Sirk in Danijel Jarč.

Soba 150 je svojevrstna tudi zaradi pesmi J. Paljka in zavoljo risb D. Devetaka. Iz uvoda zvemo, da so zbrane tiste pesmi, ki so nastale v času od 1978 do 1982. Zdi se, da so to pesnikovi prvenci, saj je pisal poezijo in prozo tudi kasneje, ki je v tej knjigi ni. Risbe D. Devetaka so prav tako iz tistega časa, ker je Devetak kasneje opustil risanje in se posvetil filmu. »Takrat sem dosti risal, povsod kjer sem le mogel, v glavnem tuš, črnobelo,«

pravi o sebi Devetak. Jurij Paljk pa meni, da je Davorin končal risati prežgodaj.

Pesnik in risar sta se v tej knjigi združila ter eden v pesniški besedi, drugi v risbi izpovedala svoj svet, kakor sta ga doživljala takrat, pred osmimi, desetimi leti. Je to svet mladine, ki se išče. Ni še pretrgala stikov s preteklostjo: »Prijatelj, kozarec vina mi daj, tako še enega, še nalij.« To dopolnjuje risba Paljkovega očeta. Živi pa v sedanosti, ki se ji ne zdi lepa: »Trst by night« (Trst ponoči) / Par lovač v via Roma. / Nekaj slovenskih kulturnikov okrog trga Oberdan.« Temu primerna je risba na str. 41. Gleda v prihodnost, toda z zaskrbljenostjo: »Formul preveč, življenja premalo. / Zato se mladi življenja bojimo.« Razne črno bele skice to potrjujejo.

Gre za mladino, ki išče svoj obraz, svojo pot v življenje, smisel svojemu življenju: »So dnevi, ko si želim, da bi hodil, / hodil v dežju, naprej, samo naprej / in bi se v njem izgubil.«

Mislím, da je knjiga, takšna kot je, podobna neke naše mladine današnjih dni, ne vse, temveč tiste na razpotju med vero in nevero, med krščanstvom in marksizmom, ki ostaja neopredeljena in razočarana, kot izpoveduje pesnik: »Stvarnost - kocka ledu v idealizmu / stopi se. / Ne kocka! / Idealizem.« (r+r)

■ Italija je spet cilj palestinskih in drugih arabskih teroristov. Tako je finančna policija na letališču Linate v Milanu odkrila pri Bachirju Khodru, ki je pravkar prek Ženeve prispel iz Bejruta, kar 11 kg plastičnega razstreliva in 36 detonatorjev. Khodr je bil svoj čas vpisan na rimski univerzi v peti letnik inženirstva, a je v dveh letih položil le pet izpitov. Očitno je bil študij le pretveza za teroristične podvige.

Načrt za slovenske šole

Goriška občinska uprava je pred kratkim obravnavala problem novih slovenskih šol v južnem delu mesta. Občinski odbor je poveril dela dvema strokovnjakoma, in sicer arh. D'Olivu iz Vidma in inž. Čefarinu iz Gorice. Omenjena gradbena načrtovalca sta prejšnje dni na občini v svetovalski komisiji za urbanistiko obrazložila in prikazala zadefinirane gradbene načrte. O vsem tem bo nato razpravljala goriški občinski svet.

Pomembno je sedaj, da gre zadeva naprej. S tem tudi občinska uprava najboljše pospeši takojšnje udejanjenje tega za vso slovensko narodno skupnost kar se da pomembnega problema. Lani je občinski odbor načelno sprejel rešitev celotnega vprašanja v tem smislu. Po prvem načrtu je nato prišlo do podrobne izdelave novega s strani prej omenjenih strokovnjakov.

Kaj predvideva sedaj ta načrt? Predvsem lokacijo šol. Te bodo za ul. Puccini, na zemljišču, ki ga je že pred časom določil mestni regulacijski načrt. Gre predvsem za višje srednje šole, bo pa tudi poskrbljeno za nižjo srednjo šolo (Finansiranje s strani države je namreč prišlo izrecno za višje zavode.) Šolska poslopja se bodo delila nekako v tri velike dele. Na sredi bo (nekako na dvorišču) tudi prostor za telovadnico in avditorij. Učilnice bodo tako urejene, da se bo dalo kasneje vse prilagoditi tudi za nov tip delno skupne višje srednje šole (vsaj prvih letnikov), ki jih predvideva reforma višjih šol. Na vsak način je poskrbljeno za samostojne vhode in prehode in vse skupaj bo imelo prav primerno, moderno in lično obliko.

V novo šolsko središče pa se bodo preselili naslednji zavodi: licej Primož Trubar, učiteljske Simon Gregorčič, trgovski zavod Ivan Cankar in tehnični zavod Žiga Zois. Seveda bo našla tu svoje mesto tudi nižja srednja šola. S tem bo tudi rešeno eno glavnih vprašanj za naše šolstvo, posebej od strani občinske uprave, ki je zadolžena za šolske stavbe, poleg delno pokrajinski uprave.

Prav gotovo ima gradnja novih slovenskih šol v Gorici zgodovinski pomen. Ne smemo namreč pozabiti, da so slovenske šole v Gorici vedno imele svojo posebno usodo. Pod Avstrijo smo sicer prišli tudi do svojih šol, a v glavnem so te bile v zasebnih šolskih stavbah. Dovolj, da spominimo na šolski dom in Mali dom in vlogi pri vsem tem zlasti dr. Antona Gregorčiča. Kasneje pod Italijo in fašizmom so itak bile slovenske šole ukinjene. Po zadnji vojni in obnovi našega šolstva s strani zaveznikov so te spet bile v bistvu (vsaj v mestu) v prej omenjenih zasebnih poslopijih. Prva in do sedaj edina nova šolska stavba je bila osnovna šola v ul. Brolo, ki jo je pred leti zgradila goriška občina.

Zato je sedanjí sklep in odobritev gradbenih načrtov vsekakor nov korak naprej k stabilizaciji slovenskega šolstva na Goriškem. Obenem pa tudi priznanje, da so slovenske šole v Gorici dejstvo, mimo katerega ne moremo. Prav tako še ugotovitev, da je goriška občinska uprava res aržala besede in v doglednem času pripravila ustrezne načrte in drugo potrebno birokratsko gradivo za kar se da hiter postopek in zadnje odobritve pristojnih organov.

Slovenske redovnice v Črni gori

Pred 40 leti je prišla skupina desetih redovnic Marijinega brezmadežnega spočetja iz Slovenije v Cetinje v Črni gori. Po odloku slovenske vlade so morale vse redovnice zapustiti delovna področja po bolnišnicah in drugih socialnih ustanovah. Nekatere redovnice so se vrnile na svoje domove, mnoge pa so poiskale druge področje dela. Z velikim veseljem so jih sprejeli v Srbiji, Črni gori in Makedoniji.

Slovenske redovnice je črnogorsko ministrstvo za zdravje nastavilo 10. decembra 1946 v novem sanatoriju za pljučne bolezni v Cetinju. Redovna skupnost je hitro rasla in tvori sedaj samostojno provinco z nad sto članicami slovenske, hrvaške in albanske narodnosti. Delujejo po bolnišnicah, pomagajo pri pastoralnem delu po župnijah, varujejo otroke in skrbijo za ostarele. 30. novembra 1986 so redovnice proslavile 40-letnico svojega delovanja v Cetinju.

(Po Glasu koncila, št. 3)

Brošura o lovu

O lovu so si mnogi zelo različni: nekateri predlagajo, naj bi ga oblasti prepovedale, lovci sami pa zagovarjajo svoje ravnanje, češ da je nadvse koristen za

ohranjanje ravnotežja v naravi.

V tem članku ne nameravamo razpravljati o tem vprašanju. Zabeležili bi radi le, da je tržaška pokrajinska sekcija Italijanske lovske zveze pred kratkim izdala (tudi v slovensčini) brošuro o izpolnitvenem tečaju za gojitveni odstrel srnjadi. 18 strani dolga publikacija, ki jo je uredil Karlo Furlan, prinaša najprej opis čutil, zobovja, reprodukcije ter razvoja in obnašanja srnjadi, nato pa so razloženi letni ritem in potrebe vrste ter njihovi naravni sovražniki. Posebni sestavki govorijo še o gojitvenem odstrelu v tržaški pokrajini, o lovni dobi in prioriteti pri odstrelu.

Dinar in dolar

Jugoslovan: Dinar pada.

Amerikanec: Dolar pada.

Jugoslovan: Nisem mislil, da smo v tako dobri družbi.

(r+r)

DAROV

Za tiskovni sklad Katol. glasa: druž. Pertot 25.000; N. N. 18.000; N. N. 10.000; N. N. 18.000; N. N. 10.000; župnija Mavhinje za objavljanje darov v preteklem letu 50.000; PD Mačkolje 50.000; N. N., Sovodnje 10.000; Jožefa Skok 18.000; Emil Devetak 18.000; Bernard Špacapan 18.000; družina namesto cvetja na grob T. Pečenko 20.000; N. N. 10.000; Zdravko Klanjšček 18.000; Julči Brelj 30.000; msgr. Jože Jamnik 50.000; Mary Černigoj-Bisogni, Trst v spomin na pok. prijateljico Renato Franiško Declevo-Cozzi 20.000; ista v spomin na pok. Elviro Železnik-Udovič 10.000; Marija Ferluga-Stopar, Trst v spomin na pok. sestro Lijo 10.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: Marija, Janez in Saša 50.000 lir.

Ob osmi obletnici smrti moža Jožefa: žena za Katol. glas 10.000 in za cerkev v Sovodnjah 10.000 lir.

Za sklad katol. tiska: Marija Goljevšček, Sovodnje 18.000; Olga Caharija, Nabrežina 30.000; Kakeš, Nabrežina 10.000 lir.

Za Našo pot: N. N. 20.000; V. B., Gorica 50.000 lir.

Za zbor Marijine družbe v Gorici: Pavlina Drašček 10.000 lir.

Za novi klavir v Števerjanu: župnijska glasbena šola 875.000; N. N. 125.000; N. N. 100.000; Vera Humar 50.000; Silvan Dornik 100.000; Peter in Marko Udovič v spomin na pok. mamo 100.000; Herman Srebernič 50.000; N. N. 100.000; druž. Mužič v spomin na pok. mamo 200.000; N. N. 30.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; Meri Dornik 50.000; druž. Dornik in Hlede 80.000; N. N. 60.000; nona Pintar 50.000 lir.

V počastitev spomina Melanije Komjanc, umrle v Argentini: Justina Komjanc, Sovodnje za Katol. glas 10.000, za Zavod sv. Družine 15.000 in za Alojzijevešče 15.000 lir. Za sekcijo SSK v Sovodnjah: Edvin Kovic, Sovodnje v spomin pok. Cirila Češčuta 20.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Ana Vogrič v spomin pok. Emila Breganta 30.000; Franiška Mugerli v spomin pok. bratov in sestre 50.000; N. N., Števerjan 30.000; Za druga sv. Florjan namesto cvetja na grob Ivanke Gabrovec vd. Mužič 50.000; N. N. 100.000; N. N. 100.000; N. N. v čast Materi božji 50.000; letnik 1941 100.000; N. N. 50.000; svak v spomin pok. Efrema Klanjšček ob prvi obletnici smrti 100.000; letnika 1924 in 1925 50.000; letnik 1946 100.000 lir.

IZSLA JE

»PLANIKA« ŠT. 3

glasilo slovenskih goriških skavtov.

Dobite jo pri Matjažu Terčiču - tel. 884193.

Za cerkev v Nabrežini: Radovič 100.000; N. N. 100.000; Pertot, Trst 70.000; ob pogrebu M. Veniera 60.000; N. N. 50.000; ob pogrebu Gizele Caharija 50.000; Joli Rudež 50.000; Gruđen 50.000; Milanič 50.000; Bertolino 40.000; Šavli 40.000; Petelin 30.000; Milanič 30.000; Doroteja C. 12.000; Kojanec 10.000; N. N. 10.000; G. J. 10.000; Caharija 5.000; Garetti 5.000; Pertot 5.000 lir.

Ob drugi obletnici smrti (9. januarja) Gizele Kralj-Vidau hči z družino za cerkev v Trebach 30.000 lir.

Za Sklad Mitja Čuk: OS Fran Erjavec, Štandrež 118.000; druž. Cvelbar v spomin na mamo Drago 20.000 lir.

Za zbor Vesela pomlad na Opčinah: druž. Brundula namesto cvetja na grob Ivanke 20.000 lir.

Za cerkev na Ferlugh: druž. Bellafontana v spomin na Pepko 20.000; Bogomila Ferluga 5.000 lir.

Za cerkev na Banah: v spomin na Mária Vidau Helena in Marija po 10.000, Anica pa 30.000 lir.

V nedeljo 25. januarja ob 16. uri

bo v Katoliškem domu v Gorici

PIREDITEV ZA KATOLIŠKI TISK

Nastopi dramska skupina PD Štandrež z Nušičevo komedijo

NARODNI POSLANEC

Pred igro in v odmorih srečolov v korist katoliškega tiska. Nedelja za katoliški tisk, združena s pridigo in z nabirko pri slovenskih službah božjih na Goriškem in Tržaškem bo letos 1. februarja. Velikodušno prispevajmo!

Prizor iz komedije »Narodni poslanec«, ki jo je z uspehom uprizoril dramski odsek PD Štandrež v nedeljo 11. januarja v Štandrežu. Na posnetku od leve Božidar Tabaj, Silvana Znidarčič in Majda Paulin

Namesto cvetja na grob Jožefa Ušaja: nečakinje Karmela, Jelka in Dragica za cerkev sv. Ivana v Gorici 50.000 in za Katoliški glas 50.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: N. N., novoletni dar za nov lesteneč 400.000; družina Guzzo v spomin na moža in očeta Gelmina 150.000; Lenči Repinc, ob božičnih praznikih 100.000; Milka Kalin v spomin na sestro Ano Marijo 50.000; N. N. za popravilo orgel 50.000; Zora Brundula namesto cvetja na grob Ivanke 20.000; Jolanda Malalan 20.000; druž. Cvelbar v spomin na mamo Drago 20.000; Erminija Kalc v spomin na Ivanko 15.000; Dragica Malalan v spomin na Ano Marijo Kalin 20.000; Angela Sosič-Trento 10.000; S.-S. L. 10.000; druž. Škerlavaj za popravilo orgel 25.000 in za cerkev 25.000; N. N. za popravilo orgel 50.000; Pepka in Nadja ob godu pok. moža odn. očeta Mariota v isti namen 50.000; razni 164.000 lir.

SMReKK vabi na predstavitev knjige

SOBA 150

Jurija Paljka in Davorina Devetaka, ki bo v Kult. domu v Gorici v četrtek 29. jan. ob 20.30.

Za obnovo fresk v Bazovici: druž. Sosič in Nussdorfer, Opčine v spomin Marije Čufar 50.000; Ivanka v spomin hčerke Anke Grgič por. Kocijan 20.000; Antonija Mahnič 20.000; Zoro Šemčev 10.000; Marko Jurjev v spomin pok. Franiške Gojčič ob 20. obletnici 100.000; Klavdija v spomin očeta Rudolfa Križmančiča 20.000; Marija Pečar-Toževa 10.000; Majda Lipanec v spomin kolegice Anke Grgič por. Kocijan 25.000; Marija Vodopivec 20.000; Marija Vodopivec v spomin Marije Čufar 20.000; Marija Štancerjeva 40.000; družina Dolenc v spomin tete Marije Čufar 50.000; Marija Marc v spomin Marije Čufar in Anke Grgič 30.000; Marija Ražem 10.000; Aleksandra Močnik v spomin Marije Čufar 30.000 lir.

Za otroški zbor Slomšek: Majda Lipanec v spomin Marije Čufar 20.000 lir.

Za cerkveni zbor v Bazovici: Marica Dolenc v spomin Marije Čufar 20.000; Pino in Boža Roggi v spomin pok. Anke Grgič 20.000 lir.

Za obnovo župnijske dvorane v Bazovici: Marija Ražem-Kraljeva 28.000; tržaški skavti ob obletnici smrti Andrea Ariosa 65.000; romarji iz Milana 90.000; Aleksandra Močnik 20.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Klavdija v spomin očeta Rudolfa 10.000; N. N. 10.000; N. N., Opčine 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Adrijan Semen ob smrti očeta Martina 100.000; A. S. za popravila v Domu 500.000; Marija in Etka ob smrti mame Antonije Pečenke 50.000; Ana Ferluga 20.000 lir.

N. N., Trst: za cerkvico v Cerovljah 200.000 in za misijonarja Ludvika Zabreta SDB v Indiji 100.000 lir.

Za sklad Mladike: druž. Cvelbar v spomin na mamo Drago 20.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: Valerija Pregarc, Ricmanje 10.000; Bernarda Kuret, Ricmanje 30.000; N. N., Ricmanje 80.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: N. N., Sovodnje 50.000; Marija Ferluga-Stopar, Trst v spomin na pok. sestro Lijo 30.000; Mery Černigoj-Bisogni, Trst v spomin na pok. sestro Kristino Černigoj 100.000; N. N., Trst 200.000; N. N., Trst 30.000; N. N., Trst 10.000 lir.

Ob peti obletnici smrti (31. dec. 1982) nepozabnega Lazarja Slavca, zvestega naročnika in bralca Katol. glasa, daruje družina Slavec, Mačkolje 54 za Katoliški glas 50.000 lir.

Za Sv. goro: druž. Pertot 25.000 lir.

Za misijonarja Ivana Štanta na Madagaskarju: razni dobrotniki iz Rojana za lačne otroke 840.000; Ema Rijavec 40.000; V. G. 100.000; A. M. 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N., Opčine 20.000; Ada Škabar 15.000 lir.

Za misijonarko Terezijo Medvešek v Kalkuti: razni dobrotniki iz Rojana za gradnjo sestrskih hiš 300.000; Rafaela Ferfolja 50.000; A. M. 50.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N. 20.000; druž. Pertot 25.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N. 10.000; družina Pertot za lačne otroke 25.000 lir.

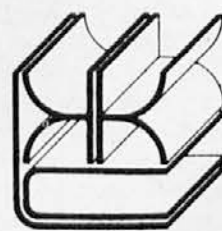
Za misijone: Rafaela Ferfolja v spomin Antonije Pečenke 50.000 in za misijonarko Terezijo Medvešek 50.000; Marija Malnig 100.000; Jože Fabijan 50.000 lir.

Za slov. misijonarje na Madagaskarju: Rozalija Klanjšček 500.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Potovanje v Anglijo

Ker je bil prvi avtobus za letošnje potovanje v Anglijo napolnjen že v času treh tednov po objavi, smo začeli z vpisovanjem za drugi avtobus. Tudi za tega se je že prijavilo 12 oseb. Priporočamo zato tistim, ki se za to potovanje še zanimajo, da se nemudoma prijavijo. Pri tem plačajo na račun 250.000 lir. V kratkem objavimo podroben spored in ceno za 11 dni, kolikor bo izlet trajal. Vršil se bo od ponedeljka 27. julija do četrta 6. avgusta letos.

libreria cattolica katoliška knjigarna

Piazza della Vittoria - Travnik, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebnosti
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije

Spored od 25. do 31. januarja 1987

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Pozor, črna Marela«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 14.45 Šport in glasba. 15.30 Sportne novice.

Ponedeljek: 8.10 Pričevanja o TIGR-u. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; lki iz naše preteklosti: Janko Furlan. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotichek: Pravljčni vrtljak. 16.00 Osebo. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladinski zbor iz Maribora. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beleška; prehrana. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 V znamenju Rdečega križa. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Harmonikar C. Rojac. 18.00 S. Beckett: »Čakajoč na Godota«, 2. del.

Sreda: 8.10 Poti do branja. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Rastline: strupi ali zdravila?; notranja stiska... 13.20 Revija ZCPZ v Kult. domu v Trstu. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Križemkraz! 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Harmonikar C. Rojac. 18.00 Kulturni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Naš jezik; film, kultura, realnost. 14.10 Otrok in šola. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Bolgarski ženski komorni zbor »Polifonija« iz Sofije. 18.00 Iz snežniških gozdov na balkanski jug.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Spoznavajmo naš mali, nevidni svet; ščedensko narrečje. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Naš jezik. 14.20 Ne prezirimo! 15.00 V svetu filma. 16.00 Osebo. 17.10 Kulturna kronika. 17.10 Glasbena kronika s Hrvaškega. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Skupina »Gallus consort« iz Trsta. 11.30 Beleška; oddaja iz Kanalske doline. 14.10 Otroški kotichek: »Kaj je v vreči?«. 14.30 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi violinisti v Fari. 18.00 Anton Petje: »Ivan Cankar: včeraj, danes in jutri!«

OBVESTILA

Nedelja za katoliški tisk bo letos v nedeljo 1. februarja. Na upravi Katol. glasa so na voljo letaki za naznanilo te nedelje, ovojnice za nabirko in osnutek pridige za ta dan. Dušne pastirje vabimo, da jih dvignejo čimprej, ovojnice pa naj razdelijo med vernike že nedeljo prej, tj. 25. jan.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3, bo v ponedeljek 26. jan. ob 20.30 predstavitev knjige Pietra Zovatta »Trst med humanizmom in religioznostjo«. Knjigo bo predstavil prof. Fulvio Salimbeni.

Redni občni zbor društva »Slovensko gledališče« bo v sredo 21. jan. ob 20. uri v Kult. domu v Trstu. Dnevni red: predsednikovo poročilo; sprejem novih članov; volitve upravnega sveta in nadzornega odbora; razno.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca; trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo